

det nu foreliggende Finanslovsforslag er kalkuleret en Nedgang af Stempelpapirindtægterne af 30,000 Kr. og af Retsportlerne af 40,000 Kr. Disse Beløb vedrøre altsaa den kommende Juni Termin 1896, idet det jo er den sidste Termin, for hvilken den nugældende Lov om Nedsættelse i Gebyrerne skulde gælde. Dette Beløb bliver altsaa for det kommende Finansaars Vedkommende forøget med December Termin, og der vil overhovedet vistnok paaløbe en større Udgift eller et større indirekte Tab end det, som her er kalkuleret, saa at der for et helt Finansaar vistnok kan paaregnes, for at nævne et Tal, omtrent et Par Hundrede Tusinde Kroner som Mindreindtægt for Statskassen. Jeg tror, at man bør holde sig det for Øje, at der altsaa af Lovens Vedtagelse følger en ikke ubetydelig Nedgang i Indtægter. Dog dette Moment er, som jeg allerede har antydnet, ikke bestemmende for mig til at fraraade Lovens Vedtagelse. Jeg mener tværtimod, at man uanset dette bør imødekomme Ønsket om at forlænge den Lov, hvorom der her er Tale; jeg mener, at den Mindreindtægt, som vil komme Statskassen til Skade, fuldstændig kan forsvares, naar man tager Hensyn til de Fordele, som derved ville opstaa for dem, som ønske at konvertere deres Gæld.

Duhen: Det er kun en Henstilling jeg vil tillade mig at gøre saa vel til de ærede Forslagsstillere som til den højtærede Finansminister. Loven af 15de Februar 1895 tillader jo fritagelse baade for Stempelafgift af Obligationer og af Tinglæsningsgebyrer og desuden Frihed for at betale Gebyrer for Retsanmærkninger, for Udskiftelsesgebyrer og for Gebyrer til Panteattester saa vel som Stempelafgifter for Panteattester. Derimod giver Loven ikke Stempelfrihed for Opsigelser. Jeg gaar ud fra, at da vi fik Loven af 15de Februar 1895, skete det ved en Forglemmelse, at Stempelfrihed for Opsigelser ikke medtoges. Det er derfor jeg tillader mig at henstille saa vel til de ærede Forslagsstillere som til den højtærede Finansminister, nu da man tænker paa at saa Loven forlænget, ogsaa at tage Stempelfrihed for Opsigelserne med. Det er kun denne ene Henstilling jeg vil tillade mig at gøre.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Jeg maa meget takke den højtærede Finansminister for den særdeles velvillige Maade, hvorpaa han stillede sig til Spørgsmaalet om Forlængelse af den i Fjor givne Lov om Rettelse ved Konvertering af Prioritetslaan. Med Hensyn til

Spørgsmaalet om, hvor stor en Nedgang det kan forventes, at denne Lov kan forarsage for Statskassen, maa jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Finansminister kalkulerede denne Indtægtsnedgang temmelig højt. Jeg husker, at den daværende Finansminister, den Gang da vi forhandlede om en Forlængelse af den i 1887 givne lignende Lov, anslog den Indtægtsnedgang, som Statskassen vilde lide ved den Lov, der lige som den nugældende fra først af kun var fastsat til at gælde i 3 Terminer, til $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det mente han at kunne faa ud af de da foreliggende Oplysninger. Men naar man ser efter paa Statsregnskaberne, hvad Stempelindtægten og Retsportlerne have givet Aaret, for Konverteringsloven traadte i Kraft, og i 1890—91, — men derimod ikke det første Aar efter, at den var traadt ud af Kraft igen, Finansaaret 1889—90, thi da vare Forholdene af en særlig Betskaffenhed, idet Stempel- og Retsportelindtægterne kunde blive ekstraordinært store derved, at adskillige Debitorer havde faaet Obligationer indleverede ustemplede til Tinglæsning og faaet Hensstand med Tinglæsningsgebyrene i Haab om at nyde godt af Konverteringsloven, uden at dette dog skete, saa at de kom til at efterstemple deres Obligationer og efterbetale Tinglæsningsgebyrerne, efter at Konverteringslovens Gyldighed var udløbet — i Finansaaret derefter viser det sig, at Stempelindtægterne i disse to Finansaar tilsammen have givet 5,096,000 Kr. og Retsportlerne 3,867,000 Kr. Jeg nævner ikke Hundrederne af Kroner og endnu mindre Drer. Men lægger man saa sammen, hvad disse samme Indtægter have givet i de to Aar, Konverteringsloven gjaldt, Finansaarene 1887—88 og 1888—89, viser det sig, at Stempelindtægterne i disse to Aar have givet 5,066,000 Kr. og Retsportlerne 3,780,000 Kr., altsaa et Understud for Stempelafgiftens Vedkommende af kun 30,000 Kr. og for Retsportlernes Vedkommende af kun 87,000 Kr., i alt et Understud paa disse to Poster af kun 117,000 Kr. i disse to Aar. Det er derfor mit Haab, at den nugældende Konverteringslov, selv om den forlænges, ikke skal medføre nær saa stort et Understud, som det Ministeren tænkte sig Muligheden af.

Til den Henstilling, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Duhen) nu rettede bl. a. til Forslagsstillerne, skal jeg sige, at det vilde være at gaa et lille Skridt videre i Retning af Udførelsen af Lovens Tanke: at gøre det saa let og billigt som muligt for de konverterende. Jeg for mit Vedkommende har ikke det mindste imod at tage dette